SAKK

Tanulj kombinálni!

Megfejtések az előző számból:

SAMPOUW—SILALAHI. *1. Ve8:, Vh5: 2. He7+!* és sötét feladta, mert 2... He7: 3. Vf8:, Kf8: 4. Bd8 Matt.

URBAN—SCHÖNEBERG. *1. ... Fg2!!* és világos feladta. A futárt ütni kell, de csak 2. Fg2: Hf3: 3. Kf1, Hgh2 Matt és 2. Kg2: Hf3: mattraállítás között választhat.

HECHT—MORTENSEN. *1. Ve7:!! Ve7:* (Ke7:? 2. Fg5 matt) *2. Fb6+* és sötét feladta.

BERG—KORCSNOJ. *1. ... Hf6! 2. Be6? Hd5:!! 3. Bd6:, Vh3!* és világos feladta, 4. Bd5: sem ment Bad8 válasz miatt.

ARHIPOV—DANILCENKO
Szovjeunió, 1971.

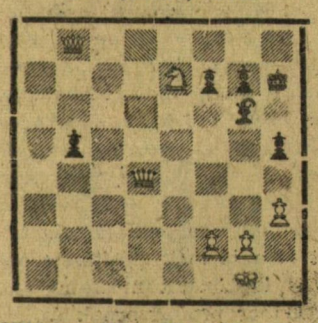

Világos: Kh2, Vb8, He7, gy: f2, g2, h3 (6).
Sötét: Kh7, Vd4, Fg6, gy: b5, f7, g7, h5 (7).
Sötétnek gyalogelőnye van, világosnak aktívabb állása. Világos van lépésén, s néhány lépésben a maga javára dönti el a küzdelmet. Hogyan?

OSNOS—MALICH
Zinnowitz, 1971.

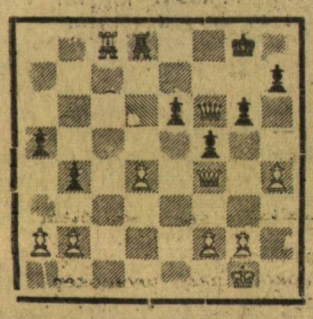

Világos: Kg1, Vf4, Bc8, gy: a2, b2, d4, f2, g2, h4 (9).

Sötét: Kg8, Vf6, Bd8, gy: a5, b4, e6, f5, g6, h7 (9).
A kötés mintaszerű kihasználását mutatja be világos néhány lépésben. Sötét tehetetlenül kénytelen nézni ellenfele manőverét.

SZNAPIK—BERNARD
Lengyelország, 1971

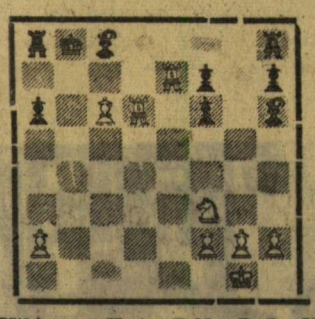

Világos: Kg1, Bd6, Be7, Hf3, gy: a2, c6, f2, g2, h2 (9).
Sötét: Kb8, Ba8, Bh8, Fc8, Fh6, gy: a6, f6, f7, h7 (9).
Világos tisztet áldozott hatalmas támadásért, de ebben az állásban elrontotta az állását: 1. c7+? Ka7! után elfogyott a puskapor, megmaradt a tiszthátrány, s sötét nyert.
Az alapállásban nagyon szép nyerés volt, meg kellene találni. Próbáljuk meg!

HENNINGS—PAVLOV
Bukarest, 1971.

Világos: Kf1, Vd1, Hc6, gy: a5, b3, f2, h4 (7).
Sötét: Kf8, Vf5, Ff4, gy: c5, e4, e5, e6 (7).
Sötétnek nem is annyira az izolált „tripla" gyalog miatt hátrányos az állása, sokkal roszszabb, hogy a vezére passzívan áll, futára pedig egyenesen „mélyhűtött" futár.
Világos ügyesen használta ki ezt. Hogyan?

DR. MOSONYI KÁLMÁN

INYENC-FOCI

Lehet, hogy a magyar futball válságban van, de akkor ennek kizárólag az időjárás az oka. Mert kérdem én, hogy lehet az, hogy március 21-én, a *Labdarúgó Egyetemi Kupa* napján nem tűz a napsugár, nem szeplőtlen kék az ég, és nem csicseregnek a fán madarak. Pedig nem csicseregtek. Ellenben hullt a hó és nagyon hideg volt. Szerencsére nem a pályán. Ott izzasztották egymást a fiúk. Állítólag az izzadásnak az is oka volt, hogy a Sárkány Tanszék vezetője a túlzsúfoltság ellenére megengedte, hogy a csapatok itt alapozzanak.

Mindezektől függetlenül jó focit csináltak. Igaz, itt menők találkoztak, akik nemcsak úgy maguktól, autodidaktaként tanulták meg hová kell gurítani a pöttyöst, akarom írni a „sárost". Mert a labda az aztán olyan sáros volt, de olyan... Egy lövés, egy adag sár. A kapusok nem győzték törölni a szemüket. Azt mondanom sem kell, hogy a nagy dagasztást a pályák bírták kevésbé, a bitumenpályát viszont a bokák.

A döntőket ugyanis a bitumenpályára mentették át.

A harmadik helyért: SZÉF—SZOTE: 4:1. Az első gólt a SZOTE rúgta, aztán mindent kihagyott. Persze ebben ludas volt *Szabó Béla*, a SZÉF kapusa is. Ugyanakkor az orvosok nagyot hibáztak, amikor nem állítottak külön őrzőt *Üski Gézára*, a gólkirályra. Ezt Géza úgy hálálta meg, hogy egy négyest ragasztott a SZOTE hálójába.

Az első helyért: TTK—JTK 2:1.

Az ínyencek is lerágták a körmüket, úgy izgulták végig a mérkőzést. Hiába: „kis kupa — kis foci, nagy kupa — nagy foci". Itt a tét nagy kupa volt.

A csoportmérkőzések eredményei:
JTK—SZÉF 4:3
JTK—BTK 4:2
SZÉF—BTK 1:1
TTK—SZOTE 4:1
TTK—Tanárképző 3:2
SZOTE—Tanárképző 3:1

— bobvos —

A sárban azért néha a labdát is el(meg) találták...

Jó tanuló — jó sportoló

A JATE felszabadulási emlékünnepségén osztották ki a *jó tanuló — jó sportoló* mozgalom idei díjait. *Szőllősi Ágnes* V. éves matematika szakos (röplabdázó) és *Kliszek Antal* IV. éves jogászhallgató (atléta) első díjat nyert. *Meskó Eszter* IV. éves vegyész (asztaliteniszező), *Révész Erzsébet* IV. éves jogász (kosárlabdázó), *Beck György* III. éves matematikus (vizilabdázó) és *Csillag Péter* I. éves jogász (labdarúgó) hallgatók második fokozatot kaptak.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán első díjat *Vikor Beatrix* III. éves matematika-fizika (asztalitenisz) és *Kovács Gyula* IV. éves földrajz-testnevelés (kajak) szakos hallgatók kaptak. Második díjat *Lázár Mária* és *Nagy Béla*, harmadikat *Jávorkúti Judit* és *Várkonyi Béla*, negyedik fokozatot *Dunai Lívia* és *Protity Sándor* nyertek, ötödik *Göttinger Erzsébet* és *Szilágyi János*, hatodik *Koller Klára* és *Nagy Ferenc* lett.

FIN Kupa

Szegeden az 1976-os év szabadtéri egyetemi sportrendezvényeinek nyitányaként a SZOTE KISZ Bizottsága és Testnevelési Tanszéke a Forradalmi Ifjúsági Napok tiszteletére kézilabda villámtornát rendezett március 18—20. között. A torna népszerűsítése érdekében a SZOTE KISZ Bizottsága örökös vándorserleget ajánlott fel. Ez azt is jelenti, hogy ezután minden év márciusában megszervezik a FIN KUPÁT.

A mérkőzéssorozatot legtalálóbban a „PROFIK—AMATŐRÖK DERBYJE" hasonlattal jellemezhetem, hiszen a Tanárképző Főiskola csapatai „hivatásosakra" emlékeztető bemutatóval mindkét nem vetélkedőjén fölényes biztonsággal nyertek. Persze ez nemcsak annak köszönhető, hogy például a fiúknál több NB I-es kézilabdás is szerepelt. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy együttesük tagjai szinte kivétel nélkül testnevelés szakos hallgatók. Tehát rendszeresen edzenek, s így „félgőzzel" játszva is jobbak a jó erőnléttel kevésbé rendelkező ellenfelekkel szemben. Természetesen mindez nem csökkenti győzelmük értékét. Sőt, ez a tény nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a mérkőzések igen színvonalasak voltak. Sokszor láthatott a kicsiny, de igen lelkes, hozzáértő szurkolósereg látványos gólokat, ragyogó védéseket. JÓ KÉZILABDÁT!

Eredmények.
Férfiak: JGYTKF—SZÉF 13:7
SZÉF—JATE 15:8
SZOTE—SZÉF 12:11
JATE—SZOTE 4:14
JGYTKF—SZOTE 18:14
JGYTKF—JATE 16:11.

1. Juhász Gyula Tanárképző Főiskola	3	3	—	—	47:32	6
2. Szegedi Orvostudományi Egyetem	3	2	—	1	40:33	4
3. Szegedi Élelmiszeripari Főiskola	3	1	—	2	33:33	2
4. József Attila Tudományegyetem	3	—	—	3	23:45	—

Nők:
Selejtező: SZOTE—JATE 12:4, SZOTE—JGYTKF „B" 15:6, JGYTKF „B"—JATE 9:8, JGYTKF „A"—SZÉF 21:2.
Elődöntő: JGYTKF „A"—JGYTKF „B" 15:6, SZOTE—SZÉF 7:3.
Döntő: JGYTKF „A"—SZOTE 8:7.
1. Juhász Gyula Tanárképző Főiskola „A"
2. Szegedi Orvostudományi Egyetem
3. Juhász Gyula Tanárképző Főiskola „B".

FÁBIÁN TIBOR

India nincs messze III.

Az út a Khyber szoroson át vezet. Nagy Sándortól kezdve India minden régi hódítója itt jött át. Tekervényes szerpentineken megy a busz, alattunk talán 500 méteres szakadék. Aztán eltűnnek a hegycsúcsok, egyre lejjebb megyünk. Délben már az afgán határon vagyunk. Lefizetjük a 2 dollár kilépési díjat és Pakisztánban vagyunk. Az útlevél és vámvizsgálat gyors (azaz egy óra), de beengednek. Még jópár kilométert kanyargunk sziklák között, mire Pezhawarba megérkezünk. Késő délután van. Gyors pénzváltás, majd megtudakolom, hogy lehet Lahoreba jutni.

Pakisztánban

A leggyorsabb és legolcsóbb minibusszal menni. A Peshawar és Lahore közti kb. 400 kilométert 3 dollárért lehet megtenni, 15 személyes kis buszon, amelyek 10 percenként indulnak. Még volt pár percem, inni akartam valamit, rámutattam egy üvegre, sárga folyadék volt benne. Mennyei élvezet volt minden cseppje. Mangó szörp, mondta az árus. Sajnos én a monszunidőszak végén értem oda, amikor a gyümölcs már nem kapható. Alakra olyan mint egy nagy körte, felépítése olyan mint az őszibarack, az ízét semmi európai gyümölcshöz nem tudom hasonlítani. Közben megtelt a busz, indultunk. A sofőr mellett ültem és rém rossz érzés volt. Mint a régi brit gyarmatokon itt is balra hajts van. Állandóan az volt az érzésem, hogy a sofőr helyén ülök, és nincs kormány.

Ahogy kiértünk a városból egycsapásra megváltozott a táj. Mindenütt fű, vagy pocsolyákban bivalyok lustálkodnak, az emberek fehér, bő ruhában járnak, kellemes enyhe a levegő, pornak nyoma sincs. Az út mentén ismeretlen fák, a távolban nagy folyók. Végetértek a kopár, sivár tájak. Élveztem az utazást. Körülbelül 50 kilométerenként a kocsit katonák állították meg és átnézték. A rendszabályok a bombamerényletek megfékezésére irányulnak, mondták az utasok. Nagy folyót pillantottunk meg. Az Indus folyt megáradva előttünk. A híd előtt ellenőrzés volt és várakozás. Aztán a túlsó part már igazi szubtrópus. Most térnek haza a szántásból, a bivalyok húzta kordékon faekék. Ez ma még jellemzőbb, mint a traktor. Hangos tülköléssel megyünk át egy-egy falun. Mindig az az érzésem, itt annak van elsőbbsége, akinek hangosabb a dudája.

Este van, mikor megérkezünk Pindiba (ahogy ők Rawalpindit nevezik).

A járdán persze nem lehet menni. Oda a boltok, autó- és motorjavítók, árusok és vendéglők stb. telepednek le. Még jó, hogy nem ide temetkeznek, egyébként minden a járdán folyik. Az úttesten, a járműveket és tehénlepényeket kell kerülgetni. Mozgalmas az élet. Gyakran kell félreugrani száguldó félőrültek elől. „Helló, miszter! Gyere vegyél tükröt" — és két gyerek szalad elém egy nagy tükörrel. Vígasztalan látványt nyújtok, teljesen csapzott, szőrös a képem. „Oké, holnap megveszem a boltot, jó?" A gyerekek is nevetnek. Egy-egy ilyen séta során több tucat cipőfűző és fésűárust kell lerázni. Ha az ember akár egy bátorító pillantást is vet rájuk, kilométereket követik.

Mellettem Skoda gépkocsi húz el. Végre valami ismerős a sok japán kocsi között. Elküldtem a szokásos képeslapokat, így legalább az otthoniak nem nyugtalanok. A város maga nem nagyon szép, de érdekes, mert először látok ilyet. Egy építkezést nézek. Szép épület lesz. A negyedik emeletet építik. A téglákat nők szállítják fel a fejükön levő kosárban. Mindegyik nőre két férfi munkás jut, aki a téglát a helyére rakja. A művelet hatásfoka 2 százalék, mert a nő súlyának ekkora része a hasznos teher, ezután újra le kell jönnie. Úgy látszik nincs pénz emelőcsigára. Ezek azok a dolgok, amit egy racionálisan gondolkodó ember nem ért meg.

Aztán egy fiatal rokonszenves pakisztánival beszélgetünk. Technikus. Tetszik neki a szemüvegem. Mondtam, hogy vehet ő is, ha elmegy Leningrádba. Úgysem engednek be mondja — egyik kommunista országba. Miért? — kérdem. Mindenki tudja, hogyha be is engednek, elveszik mindenemet. Az újságok is írták. — Olvastad? — Nem, egy ismerősöm mondta.

Ennél nagyobb marhaságokat is hallottam már, ezért nem lepődtem meg. Mondtam, hogy évi sok millió külföldi jön hozzánk és nem mezítláb mennek haza. Remélem, elhitte. Ilyen „misszionárius-munkát" gyakran kell végezni. Bennünket olyannak festenek le, mint az ördög, akitől félni kell.

Kontyos férfiak

Végül a városban megtaláltam Ellent a pályaudvaron. Mondta, hogy honfitársakkal volt tele a gép, akik vízumot nem kaptak. A Volga szállóban laktunk. Nem tévedés!

Azonnal a fő nevezetességet, az Arany Templomot akartuk megnézni. Ez a szikh vallás legszentebb helye. Lényegében ők is hinduk, de annak egy haladóbb, kaszt nélküli ágát képviselik. Ők a legjobb katonák és értelmiségiek. Valószínűleg azért, mert jó termőföldek vannak erre s még hozzá trópusi az éghajlat. Érdekes szokásaik vannak. A férfiak sohasem vágatják le a szőrzetüket, a turbán hosszú hajat rejt. Láttam, amint egyszer az egyik kb. másfél méter hosszú haját tekerte fel. A szakállt is felcsavarják, hogy a mozgásban ne zavarja őket. Mindig furán hatott, mikor a fiúkat láttam, konttyal a fejükön. Nekik még nincs turbánjuk, egy darabka szövetbe van „becsomagolva" a konty.

Az Arany Templom

Eljutottunk végre a templomhoz. Persze ez nem tornyos, harangos, mint nálunk, hanem egy márványmedence közepén áll, amit négyszög alaprajzú árkádsor vesz körül, szintén fehér márványból. Csak mezítláb lehet bemenni és a cigarettát is kint kell hagyni.

A kötelező rituális jellegű lábmosás után bejutunk az oszlopcsarnokba és a tó közepén elénk tűnik az arannyal teljesen beborított templom. A hivők állandóan mossák a csarnok márvány padlóját és közben kiáltoznak. (Ellen fordítása szerint: mossuk isten padlóját és bennünket.) De mint minden vallási előírásnak, ennek is van reális magja: ha nem locsolnák állandóan, teljesen áttüzesedne a márvány. Mi is kaptunk egy-egy vedret és hordjuk a vizet a súrolóknak. Három veder után másnak adom át a munkát.

Színes virágkoszorúkat fonnak, az istenek tiszteletére. A csarnok minden sarkában szent vizet osztanak, lapos rézcsészékből. Minket is megkínáltak. Egy pár kortyot iszom, majd az egészet, mert tisztának látszik. Vékony fala van a csészének és túl nehéz ahhoz, hogy rézből legyen. De elvégre Arany Templomban vagyunk.

Márványhídon lehet a templomba jutni. Bent újabb csoda fogad. Olyat, amit csak ritkán lát az ember. A papok narancssszínű ruhában törökülésben ülnek, és lágy finom zene hallatszik, énekelnek hozzá. Mi is letelepszünk törökülésben a szőnyegre és figyelünk. Egészen a varázsa alatt tart a hangulat.

Fél órát ültünk mozdulatlanul, de aztán valami megmozdult a gyomromban, csendesen eltávozunk. Ellen füttyent egyet — egy csomó riksás fut oda. Gyalogriksa már nincs, mind háromkerekű bicikli, hátul két ülés van. Kb. 2 rupia (6 forint) az ára. Szégyelltem magam nagyon, mikor láttam, hogy izzad, amikor a pedált tapossa, én meg ülök. Ha a riksa mellett futok, akkor meg azt hiszik, hogy napszúrást kaptam. Egy-egy ilyen riksás, ha jó napja van, 20 rupiát meg tud keresni. Egy jó szakmunkás 5 rupiát keres. Egy liter tej 4 (erősen vizezett), egy kiló cukor 7 rupia. A benzin literje 5 rupia (75 oktános).

Megvettük a vonatjegyet Delhibe, majd a város italkülönlegességét, a tejből készült lahtit próbáltuk ki. Kellemes, édes, de van sós ízű is. Ezután moziba mentünk. A jegyekre a kormány 100 százalékos luxusadót vet ki. A mozi kondicionált volt, szinte fáztam a 25° C-os levegőben. A film háromórás általában és mindig zenés, táncos. Operettszerűen szirupos. Más filmeket nem gyártanak, ilyenre van igény. Pár órára meg lehet menekülni a hétköznapok bajaitól. Ahogy kiléptünk az utcára a látvány visszazökkentett a valóságba. Ezek a filmek a kábítószer szerepét töltik be.

(Folytatjuk)

Egeli György